

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer <i>C1635 / 2021</i>
Repertoriumnummer <i>2021 / 1491</i>
Datum van uitspraak 23 april 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/976 - - - -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002097371-0001-0017-01-01-1

Not.nr. DE.66.97.000685/16

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

2. nr. (RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

3. nr. *758* (ON
met maatschappelijke zetel te
- beklaagde -

4. nr. RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

De eerste, de tweede, de derde en de vierde

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

A.

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1., 4° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als afdeling
eigendom van geboren te op
en geboren te op
beiden samenwonende te bij akte verleden voor notaris
te op ;

meer bepaald in strijd met de stedenbouwkundige vergunning van 16 juli 2012, het maaiveld over een grotere oppervlakte dan enkel ter hoogte van de woning te hebben gewijzigd, door het terrein te nivelleren, waardoor het bodemreliëf aantoonbaar werd verstoord;

te **in de periode van 1 september 2016 tot 23 september 2016 (st. 3-4, 20, 62, 64-66, 114-117, 123-124);**

wat de derde en de vierde betreft met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk de derde als zaakvoerder van de vierde, die op haar beurt als doel heeft het beheer van onroerende goederen (zie doel vennootschap).

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., eerste lid, 1° en tweede lid Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, kamer D13M, besliste bij vonnis van 7 september 2020 op tegenspraak als volgt:

"OP STRAFGEBIED

1.

De rechtbank:

PAGE 01-00002097371-0003-0017-01-01-4

- verklaart eerste beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt eerste beklagde voor deze feiten tot een **GELDBOETE** van **3.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 50 opdecimen (x 6);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent eerste beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van 1.800,00 euro, zijnde 300,00 euro verhoogd met 50 opdecimen (x 6) van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.
- wijst eerste beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van eerste beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt eerste beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt eerste beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

2.

De rechtbank:

┌ PAGE 01-00002097371-0004-0017-01-01-4 ─┐

- verklaart derde beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging;
- gelast de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling van derde beklagde **gedurende een proeftermijn van 3 jaar**.

Bijdrage - vergoeding

De rechtbank:

- legt derde beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt derde beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

4.

De rechtbank:

- verklaart vierde beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt vierde beklagde voor deze feiten tot een **GELDBOETE van 12.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **2.000,00 EURO**, verhoogd met 50 opdecimen (x 6);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens vierde beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent vierde beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van 9.000,00 euro, zijnde 1.500,00 euro verhoogd met 50 opdecimen (x 6) van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.
- wijst vierde beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van vierde beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt vierde beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt vierde beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

Kosten

De rechtbank veroordeelt **eerste, tweede, derde en vierde beklaagde hoofdelijk** tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **340,37 euro**.

HERSTEL

De rechtbank:

- beveelt
over te gaan tot het **volledig herstel van het terrein gelegen te kadastraal gekend als** door het
uitvoeren van aanpassingswerken, namelijk het niveau van het maaiveld van het goed in overeenstemming te brengen met de stedenbouwkundige vergunning met ref. door:
 - o De overtollige hoeveelheid grond af te graven;
 - o De grond af te voeren van het terrein;
 - o De gedempte gracht te herstellen naar de oorspronkelijke staat;
 - o Het residentieel karakter van dat deel van het terrein gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied ongedaan maken door het terrein in te richten conform de voor het gebied geldende bestemmingsvoorschriften,

dit **binnen een termijn van TIEN MAANDEN** nadat het vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden;

- zegt voor recht dat op vordering van de burgemeester van de stad door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van 50 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van tien maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden, met een maximum van 25.000 euro aan te verbeuren dwangsommen per veroordeelde;
- machtigt, voor het geval dat het herstel niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de stad overeenkomstig artikel 6.4.3, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening tot ambtshalve uitvoering ervan.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 7 oktober 2020 door de beklaagde tegen “alle beschikkingen van het vonnis”;
- 7 oktober 2020 door de beklagden en tegen “alle beschikkingen van het vonnis”;
- 9 oktober 2020 door het openbaar ministerie tegen alle beklagden tegen “alle beschikkingen op strafgebied”.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, op:

- 7 oktober 2020 door de advocaat van de beklaagde ;
- 7 oktober 2020 door de advocaat van de beklagden en ;
- 9 oktober 2020 door het openbaar ministerie.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 26 februari 2021 in het Nederlands:

- de beklagden en in hun middelen van verdediging, bijgestaan, respectief vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te ;

- de beklaagde de _____ in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____
- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ , advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ , advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 7 september 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld en de straf. In de rubriek “Andere” formuleert (de advocaat van) deze beklaagde een grief over de herstellvordering.

Volgens het door de advocaat van de beklaagden _____ en _____ ingediende grievenformulier zijn ook deze partijen het niet eens met de beslissingen van de eerste rechter over de schuld, de straf en de herstellvordering.

Ook in het door het openbaar ministerie ten aanzien van alle beklaagden ingediende grievenformulier wordt bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf. Daarnaast stelt het openbaar ministerie volgeroep aan te tekenen, waarmee het te kennen geeft dat het, binnen de perken van het hoger beroep van de beklaagden _____ , _____ en _____ , tegen het bestreden vonnis dezelfde grieven aanvoert als de beklaagde.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden _____ en _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

Als gevolg van de devolutive werking, voortvloeiende uit de beperkte hoger beroepen en de grieven, is de beslissing van de eerste rechter definitief voor wat betreft de schuld van de aan de enige telastlegging.

3. De dagvaarding werd op 18 oktober 2019 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van (ref.:), overeenkomstig artikel 6.3.1., § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

4. De eerste rechter vatte de feiten samen als volgt:

“1.

De bestuurssecretaris Ruimtelijke Ordening van de stad maakte op 15 november 2016 een pv op met betrekking tot een inbreuk ruimtelijke ordening op het adres in ten laste van en

De bestuurssecretaris had op 23 september 2016 vastgesteld dat het reliëf van de bodem aanmerkelijk werd gewijzigd in strijd met de vergunning van 16 juli 2012. Overeenkomstig de vergunning mocht het maaiveld enkel ter hoogte van de woning worden verhoogd. In werkelijkheid werd een groter dan toegestane oppervlakte van het terrein verhoogd. Eerste en tweede beklagde zijn de eigenaars van het perceel. Het bouwbedrijf had de werken uitgevoerd.

De woning is gelegen binnen 50 meter woongebied. Het overige deel van het perceel is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het goed is gelegen in een gebied overstroombaar vanuit waterloop in een effectief overstromingsgevoelig gebied. In januari 2011 en in maart 2012 werd reeds een vergunning geweigerd door het college voor het oprichten van een ééngesinswoning op dit plaats wegens strijdigheid met de watertoets en onverenigbaarheid met de plaatselijke ordening. Uiteindelijk werd op 16 juli 2012 wel een vergunning verleend mits een aantal uitdrukkelijke voorwaarden zoals: de vloerpas van de woning diende minstens 30 cm boven de gehouden te worden; het deel van het perceel dat gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied mocht niet worden vertuind.

De vaststellingen werden door verder toegelicht in zijn brief van 21 februari 2017 aan het parket. Tijdens het bezoek ter plaatse op 23 september 2016 had hij vastgesteld dat de woning effectief zoals vergund 35 cm boven de pas van de voorliggende weg lag. Het maaiveld sloot aan op de vloerpas van de woning en het maaiveld helde licht af naar de perceelsgrenzen toe. De feitelijke toestand in 2012 werd door de architect opgetekend op de bouwplannen horende bij de stedenbouwkundige vergunning. Tussen het maaiveld in 2012 en de vloerpas van de woning bestond een niveauverschil tot meer dan 1 meter. De vergunning stond een reliëfwijziging toe ter hoogte van de woning zelf. Overeenkomstig de bouwplannen werd de reliëfwijziging opgevangen met een talud tot aan het oorspronkelijke maaiveld. Tijdens het plaatsbezoek op 23 september 2016 werd vastgesteld dat het maaiveld werd opgehoogd tot aan de vloerpas van de woning. Het maaiveld helde slechts licht af richting de perceelsgrenzen. Een talud naar het oorspronkelijke maaiveld ontbrak.

2.

Eerste beklagde, _____ verklaarde bij verhoor op 14 december 2016 dat hij noch zijn vrouw iets te maken hadden met de inbreuk. Ze hadden de woning eind oktober 2015 gekocht en het terrein was toen al in de staat zoals op heden. Ze hadden zelf geen wijzigingen aangebracht in het reliëf en waren ook niet op de hoogte van deze stedenbouwkundige inbreuken. Ze hadden de woning gekocht van _____ De woning was toen in staat van ruwbouw. Ze hadden zelf de afwerking gedaan. De tuin wou hij gewoon klaarmaken om in te zaaien met gras.

Hij had zeker geen verhogingen van grond gedaan. Tweede beklagde, _____ was aanwezig bij het verhoor en bevestigde deze verklaring. Eerste en tweede beklagde lieten foto's voegen van de woning van (volgens eigen verklaring) maart 2015, september 2015, februari en juli 2016.

Vierde beklagde, _____ verklaarde op 10 januari 2017 dat hij de zaakvoerder was van _____ en gespecialiseerd was in vastgoed. De woning werd door hen geplaatst tot de winddichte fase. Nadien werd er verkocht aan het koppel _____ in 2015. De grond van het maaiveld lag gelijk met de betonplaat van het terras. Er werden door hen geen wijzigingen aangebracht na oplevering.

3.

Door _____ werd de notariële verkoopsakte van 29 oktober 2015 en briefwisseling tussen _____ en het echtpaar _____ gevoegd. Uit de akte blijkt dat er bij de verkoop van de woning 20.000 euro geblokkeerd werd bij de notaris in afwachting van het uitvoeren van een aantal resterende werken, namelijk het nivelleren van het volledige terrein en van teelaarde voorzien; het voorzien van twee extra ramen op de bovenverdieping en het uitvoeren van de verdere afwerking van de ruwbouw: resterende metsel- en voegwerken. Dit bedrag zou pas door de notaris worden vrijgegeven wanneer hij een schriftelijke bevestiging kreeg van de koper dat de werken werden uitgevoerd.

In een brief van vierde beklagde aan eerste en tweede beklagde van 22 juni 2016 werd er aangedrongen op de betaling van 20.000 euro omdat alle werken werden uitgevoerd.

In een brief van eerste en tweede beklagde aan vierde beklagde van 1 juli 2016 staat dat zij terrein nog niet werd genivelleerd en van teelaarde voorzien en de ruwbouw nog niet werd afgewerkt.

4.

Eerste en tweede beklagde werden bij brief aangemaand om de reliëfwijziging ongedaan te maken.

Op 12 januari 2017 reageerden eerste en tweede beklagde per brief. Ze menen dat het reliëf niet aanmerkelijk werd gewijzigd. De aannemer had bij de werken in september 2016 zelfs geen teelaarde aangevoerd om rondom de woning in de vergunde bouwzone het niveau op peil te brengen: hiervoor had hij waarschijnlijk grond gebruikt uit het agrarisch gebied. Ze hadden de woning te goeder trouw gekocht. Mogelijks werd het reliëf reeds gewijzigd voor de aankoop. In september 2016 zijn over de hele oppervlakte enkel het onkruid verwijderd en plaatselijk kleine oneffenheden (putten en bulten) weggewerkt met als doel een veilige toestand te creëren voor de kinderen; daardoor is een bruine vlakke ipv een groen terrein ontstaan. Dit impliceert niet dat het terrein werd opgehoogd. Door het loswoelen kwam het

hele terrein tijdelijk iets hoger te liggen. had in een aangetekend schrijven gemeld dat er geen grond werd aangevoerd. Architect stelde dat in de periode dat hij toezicht deed op de bouw van de woning er geen grond werd aangevoerd. Nu alle partijen verklaren dat er geen grondaanvoer gebeurd is, verklaarden eerste en tweede beklagde niet te zullen overgaan tot regularisatieaanvraag of het afvoeren van grond.

5.

Het college van de burgemeester en schepenen van de stad vordert het herstel, met name het uitvoeren van aanpassingswerken waardoor het reliëf van de bodem in overeenstemming wordt gebracht met de stedenbouwkundige vergunning van 16 juli 2012 en dit binnen een termijn van zes maanden en mits een dwangsom van 50 euro per dag vertraging in geval van niet tijdige uitvoering. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende positief advies op 20 april 2018. In het advies wordt er melding van gemaakt dat eerste en tweede beklagde de intentie hadden om de gedempte gracht vrijwillig te herstellen.

6.

Blijkens stukken gevoegd in de stukkenbundel bij de conclusie van werd er in juni 2019 opdracht gegeven tot het afgraven van de tuin en het afvoeren van grond en stenen (150m³) in opdracht van Uit de weegbonnen blijkt er effectief 231.460 kg gemengd puin en grond te zijn afgevoerd."

5.1 Het is volgens het hof niet bewezen dat en opdracht hebben gegeven aan de en om grond aan te voeren waardoor het reliëf aanmerkelijk werd gewijzigd, werken die in september 2016 zouden zijn uitgevoerd.

en kochten het perceel aan de in aan op 29 oktober 2015.

Een vergelijking van de foto van Google Streetview, genomen in 2013 (p. 13 van de syntheseconclusie voor en , met de foto's op pagina 9 en volgende van het strafdossier en de door en overgelegde foto's (stuk 1), toont aan dat het maaiveld van het perceel in de periode van 2013 tot 23 september 2016 niet aanmerkelijk werd gewijzigd. Het hof stelt aan de hand van deze foto's vast dat de op het terrein aanwezige collector van zich al die tijd op dezelfde wijze heeft verhouden tot het maaiveld en de woning, en niet lager is komen te liggen dan het maaiveld en de woning.

Bovendien verklaarde toenmalige zaakvoerder van de tijdens het onderzoek dat de grond van het maaiveld gelijk lag met de betonplaat van het terras op het ogenblik van de verkoop aan het echtpaar en dat er hierin door hen (hiermee doelende op de geen wijzigingen werden aangebracht na oplevering (p. 31-32 strafdossier).

Het profielplan waarnaar het openbaar ministerie verwijst, hierin gevolgd door de eerste rechter, doet daaraan geen afbreuk. Indien wordt uitgegaan van dit profielplan dan zou het perceel van de beklaagden door de beweerde reliëfwijziging substantieel hoger zijn komen te liggen dan de omliggende percelen. Uit de foto's die dateren van september 2016 (p. 9 en volgende strafdossier), blijkt dat dit niet het geval is.

De clause in de notariële akte volgens dewelke de _____ zou instaan voor de nivellering van het volledige terrein en de brief van 1 juli 2016 van _____ en _____ waarbij werd aangedrongen om deze werken uit te voeren, weerlegt het bovenstaande niet. Deze werken die weliswaar werden uitgevoerd in de loop van de maand september 2016, hebben enkel beperkte oneffenheden weggewerkt, die waren ontstaan bij het bouwen van de woning. Ze hadden geen substantiële reliëfwijziging tot gevolg.

Ook uit het gegeven dat de _____ op aandringen van _____ en _____ in juni 2019 het terrein gedeeltelijk heeft afgegraven, kan niet worden afgeleid dat de telastlegging bewezen zou zijn. Het is aannemelijk dat _____ en _____ daarvoor de opdracht gaven om hun bereidwilligheid te tonen en een procedure voor de rechtbank te vermijden, met alle daarbij horende kosten. Het is trouwens opmerkelijk dat de Stad _____ bij een plaatsbezoek op 15 oktober 2019 stelde dat de toestand door deze werken niet was geregulariseerd, terwijl dit volgens de Stad _____ dan toch wel het geval was op 20 oktober 2020. Nochtans stellen de beklaagden dat ze sinds juni 2019 geen bijkomende hoeveelheid grond hebben laten afgraven.

Het hof spreekt _____ en _____ daarom vrij voor de enige telastlegging.

5.2 Zoals hiervoor gezegd hadden de door _____ voor rekening van de _____ in september 2016 uitgevoerde nivelleringswerken enkel als doel de putten en bulten weg te werken die waren ontstaan bij het bouwen van de woning. Ze hadden geen aanmerkelijke reliëfwijziging tot gevolg.

Uit geen enkel dossiergegeven blijkt dat _____ het reliëf aanmerkelijk heeft gewijzigd op een ander tijdstip of in een andere periode dan vermeld in de telastlegging.

Ook hij moet worden vrijgesproken.

6. De eerste rechter besliste definitief dat de _____ een eigen fout beging en dat de feiten van de telastlegging aan de _____ moeten worden toegerekend.

Aangezien de feiten wetens en willens werden gepleegd, moet aan de overeenkomstig artikel 5 Strafwetboek, zoals van toepassing voor 30 juli 2018, principieel een straf worden opgelegd.

Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking.

De handelingen vermeld onder de enige telastlegging zijn nog steeds vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1., 4° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Sinds 1 maart 2018 is deze inbreuk strafbaar gesteld door artikel 6.2.1, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Als de verzwarende omstandigheid voor de professioneel van artikel 6.2.1, laatste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (en tot 1 maart 2018: artikel 6.1.1, laatste lid) voorhanden is, wat in deze zaak het geval is, is de toe te passen straf wat betreft de rechtspersoon een geldboete van 2.000 euro tot 500.000 euro.

De straf is dezelfde gebleven.

Omdat de aandelen van de na de feiten volledig werden overgedragen en nu de vennootschap nog een blanco strafregister heeft, bevestigt het hof de beslissing van de eerste rechter om de de gunst van de opschorting te verlenen. Deze beklagde voldoet daarvoor aan de wettelijke voorwaarden.

Een proeftermijn van een jaar volstaat.

7. Het hof veroordeelt de tot een vierde van de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

De kosten van de strafvordering die betrekking hebben op en die het hof op drie vierden van de totale kosten begroot, zijn te last van de Staat.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketpost hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (BS 3 september 2020). Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter, met dien verstande dat het actueel bedrag van de vaste vergoeding nu 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het

indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Het hof bevestigt de veroordeling van de _____ tot het betalen van de bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

8. De herstellvordering is wat betreft _____ en _____ ongegrond.

Wat betreft de _____ is de herstellvordering zonder voorwerp geworden, zoals blijkt uit het proces-verbaal van 3 december 2020 (stuk 5 van de _____ beklaagden _____ en _____).

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 212 Wetboek van Strafvordering;
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, van 7 september 2020 definitief is voor wat betreft de beslissing tot de schuld van de _____ aan de enige telastlegging.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan:

op strafgebied:

spreekt de beklaagden _____ en _____ vrij
voor de enige telastlegging;

gelast voor de beklaagde de _____ voor de enige telastlegging de **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling voor een termijn van een jaar;

veroordeelt de beklaagde de _____ tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde de _____ tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de _____ tot een vierde van de kosten van de strafvordering, aan de zijde van het openbaar ministerie in het geheel begroot op respectief 340,37 euro in eerste aanleg en op 227,49 euro in beroep;

legt de overige kosten van de strafvordering te last van de Belgische Staat;

wat betreft de herstellvordering:

verklaart de herstellvordering ten aanzien van _____ en _____ ongegrond;

verklaart de herstellvordering ten aanzien van de _____ zonder voorwerp.

Kosten eerste aanleg: **€ 340,37**

Kosten beroep:

Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 35,00
Dagv. 1e, 2e en 4e bekl.:	€ 80,01
Dagv. 3e bekl.:	€ 47,80

€ 206,81

+ 10 % : € 20,68

Totaal : **€ 227,49**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren,
en en in openbare rechtszitting van **23 april 2021**
uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van
advocaat-generaal, met bijstand van griffier

